

Repertoriumnummer 2020 /
Datum van uitspraak 17 januari 2020
Rolnummer 2019/AH/208
Arrest bij verstek t.a.v. tweede t.e.m. eenentwintigste geïntimeerde

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof Antwerpen
Afdeling Hasselt

Kamer 8

Arrest

1. C., Hypothecaire kredietinstelling,

tegen:

1. Me Md., advocaat, schuldbemidelaar, aanwezig ter zitting ;

2. De h. X1 en Mevr. X2, schuldenaren;

en 18 andere schuldeisers

Het hoger beroep is gericht tegen het vonnis van 14 juni 2019 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren.

Het arbeidshof past de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken toe.

1. FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN

De h. X1 en Mevr. X2 dienden op 10 april 2013 op de griffie van de arbeidsrechtbank Tongeren een verzoek in tot het bekomen van een collectieve schuldenregeling.

Bij beschikking van 29 april 2013 van de arbeidsrechtbank Tongeren werd het verzoek toelaatbaar verklaard en werd Me Md., advocaat, aangesteld als schuldbemiddelaar.

Op 13 februari 2018 legde de schuldbemiddelaar een verzoek neer bij de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, om te mogen overgaan tot vrijwillige openbare verkoop van het onroerend goed van de h. X1 en Mevr. X2.

Bij beschikking van 7 maart 2018 verleende de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, voornoemde machtiging. Nt. werd aangesteld als instrumenterende notaris.

Op 11 april 2019 legde de schuldbemiddelaar een verzoek neer bij de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, om alle partijen, alsook Nt., op te roepen teneinde gehoord te worden over de moeilijkheden die zich voordeden in het kader van de verkoop van het onroerend goed, nl.:

- op 24 oktober 2018 werd de verkoopakte van het onroerend goed van de h. X1 en Mevr. X2 verleden door Nt. De verkoopprijs bedroeg 123.000 euro;
- op 13 december 2018 ontving de schuldbemiddelaar van Nt. de rangregeling en de melding dat C. in handen van de notaris een aangifte van schuldvordering had gedaan ten bedrage van 84.159,04 euro.
- dit bedrag werd door Nt. uitgekeerd aan C., maar oversteeg het nog openstaand saldo aan schuldvordering nl. 73.790,07 euro;
- C. bracht de intresten die vervallen waren na de beschikking van toelaatbaarheid in rekening.

Bij vonnis van 14 juni 2019 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, werd voor recht gezegd dat C. ten onrechte de intresten op de hypothecaire lening voor een bedrag van 12.329,01 euro in rekening had gebracht in de door de notaris opgestelde rangregeling naar aanleiding van de verkoop van het onroerend goed van de h. X1 en Mevr. X2.

Het bedrag van 12.329,01 euro diende dan ook toe te komen aan de rubriekrekening. Nt. werd bevolen een definitieve rangregeling op te stellen.

Tegen dit vonnis gaat C. in hoger beroep bij verzoekschrift, ontvangen ter griffie van dit arbeidshof op 8 juli 2019.

2. EISEN IN HOGER BEROEP

De vordering van C., zoals geformuleerd in de beroepsconclusie neergelegd ter zitting van 20 december 2019, strekt ertoe:

“Het door appelante ingestelde hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren. In hoofddorde te beslissen dat appelante gerechtigd is op de volledige uitbetaling van de uitstaande kredietsom, met inbegrip van alle intresten, door de notaris.

In ondergeschikte orde, de uitbetaling van de verkoopsom te beperken tot de afrekening met inbegrip van de gewone intresten op de vordering van appelante tot datum van uitbetaling van de verkoopsom.

In nog meer ondergeschikte orde, in geval het in eerste aanleg gewezen vonnis wordt bevestigd, het bedrag van de terug te betalen som door appelante recht te zetten in 10.342,46 EUR ipv 12.329,01 EUR.”

3. ONTVANKELIJKHEID

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

4. TEN GRONDE

De h. X1 en Mevr. X2, die op 29 april 2013 werden toegelaten tot de collectieve schuldenregeling, hadden voordien op 30 augustus 2005 een hypothecaire lening afgesloten bij C.

Deze lening werd wegens wanbetaling opgezegd bij brief van 22 december 2008 (stuk 2 dossier C.). Het nog totaal verschuldigd bedrag (kapitaal, intresten tot 29 april 2013 en wederbeleggingsvergoeding) werd begroot op 106.942,69 euro, bedrag waarvoor C. op 15 mei 2013 een aangifte van schuldvordering deed in de collectieve schuldenregeling van de h. X1 en Mevr. X2 (stuk 3 dossier C.).

Sedert de beschikking van toelaatbaarheid werden er wel nog 61 maandvergoedingen betaald omdat de schuldenaren nog in die woning verbleven totdat het verkocht werd op 24 oktober 2018 (stuk 4 dossier schuldbemiddelaar).

Met het oog op het opstellen van een rangregeling deed C. een aangifte bij Nt. van 84.159,04 euro, bedrag dat door deze laatste werd uitgekeerd. Volgens de schuldbemiddelaar was dat echter teveel en kon C. maar aanspraak maken op 73.790,07 euro, zijnde 106.942,69 euro (aangifte schuldvordering) – 33.152,62 euro (reeds gedane afbetalingen tijdens de collectieve schuldenregeling)

De kernvraag die zich stelt, is dan ook te weten of de intresten, die vervallen zijn na de beschikking van toelaatbaarheid, ook kunnen verhaald worden op de verkoopopbrengst?

C. vindt van wel omdat deze intresten als boedelschuld moeten aanzien worden en niet geschorst worden daar deze buiten de samenloop der schuldeisers vallen. De schuldbemiddelaar meent van niet omdat deze intresten niet als boedelschulden kunnen bestempeld worden en, net als andere intresten, geschorst worden vanaf de beschikking van toelaatbaarheid ingevolge de samenloop der schuldeisers.

Artikel 1675/7, § 1 Ger. W. luidt:

“ Onverminderd de toepassing van § 3, doet de beschikking van toelaatbaarheid een toestand van samenloop ontstaan tussen de schuldeisers en heeft de opschorting van de loop van de interesten en de onbeschikbaarheid van het vermogen van de verzoeker tot gevolg.

Tot de boedel behoren alle goederen van de verzoeker op het ogenblik van de beschikking, alsmede de goederen die hij tijdens de uitvoering van de collectieve aanzuiveringsregeling verkrijgt.

De gevolgen van de overdrachten van schuldvordering worden geschorst tot het einde, de verwerping of de herroeping van de aanzuiveringsregeling. Op dezelfde wijze, behalve in geval van tegeldemaking van het vermogen, worden de gevolgen van de zakelijke zekerheden en van de voorrechten geschorst tot het einde, de verwerping of de herroeping van de aanzuiveringsregeling.”

Partijen hebben kennis van de rechtspraak van het Hof van Cassatie waarin geoordeeld werd dat ook de intresten, die zijn gewaarborgd door een hypotheek, geschorst worden door de beschikking van toelaatbaarheid en dat zij slechts opnieuw kunnen beginnen te lopen wanneer de minnelijke of de gerechtelijke aanzuiveringsregeling dit voorzien, dan wel bij de verwerping, het einde of de herroeping van de collectieve schuldenregeling (Cass. 23 april

2004 *J.L.M.B.* 2004, 1046 en Cass. 15 oktober 2004, *R.W.* 2004-05, 704) rechtspraak waarbij dit arbeidshof zich aansluit.

Noch in art. 1675/7 Ger.W., noch in enige andere wettelijke bepaling wordt een uitzondering voorzien met betrekking tot de hypothecaire intresten. De schorsing van de loop van alle intresten vanaf de beschikking van toelaatbaarheid verhindert de hypothecaire en bevoorrechte schuldeiser om deze intresten alsnog te verhalen op de opbrengst van de verkoop van een onroerend goed.

Dit is een bewuste keuze van de wetgever, hetgeen blijkt uit de voorbereidende werken waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat de schorsing van de intresten, ook voor de hypothecaire schuldeisers, tot doel heeft de posities van alle schuldeisers definitief vast te leggen (Verslag namens de commissie voor het bedrijfsleven, het wetenschapsbeleid, het onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele instellingen, de middenstand en de landbouw, *Parl. St. Kamer* 1996-97, nr. 1073/11, 46)

Welnu, in casu werd er tot op heden geen minnelijke aanzuiveringsregeling gehomologeerd of een gerechtelijke aanzuiveringsregeling opgelegd, noch is er sprake van een verwerping, einde of herroeping van de collectieve schuldenregeling van de h. X1 en Mevr. X2, zodat de intresten geschorst blijven.

Wel kan de hypothecaire schuldeiser, bij de verkoop van de woning, zijn voorrecht bij de verdeling van de verkoopprijs laten gelden, maar bij de begroting van de in de rangregeling in te dienen schuldvordering kunnen de intresten, die na de beschikking van toelaatbaarheid zijn vervallen, niet opgenomen worden. De wettelijk ingestelde schorsing van de loop van de intresten, van na de datum van toelaatbaarheid, verzet er zich immers tegen dat de schuldeiser deze intresten kan verhalen op de verkoopopbrengst van het gerealiseerd gehypothekeerd onroerend goed.

Er kan enkel rekening gehouden worden met de intresten die reeds vervallen waren voor de beschikking van toelaatbaarheid.

Bovendien is er de aangifte van schuldvordering waarin C. heeft verklaard dat de schuldenaren **in het totaal** nog 106.942,69 euro (kapitaal, intresten tot 29 april 2013 en wederbeleggingsvergoeding inbegrepen) verschuldigd waren, zonder dat er nadien nog een wijzigende aangifte is gevolgd.

Deze aangifte, waarin C. overigens zelf te kennen geeft dat de intresten maar lopen tot 29 april 2013 (datum van de beschikking van toelaatbaarheid), is dus door haar begrensd. Op basis hiervan dient de schuldbemiddelaar de afbetalingen te doen.

C. beweert dat de sedert de beschikking van toelaatbaarheid betaalde maandvergoeding van 532,01 euro (61 in het totaal) evenwel een afstand inhoudt van de eerdere volledige opeising van het krediet waarvoor een aangifte van schuldvordering werd gedaan. Echter ligt er geen schriftelijk document houdende een dergelijk beweerde uitdrukkelijke afstand neer. Nochtans moet een afstand wel worden bewezen en wordt dat

niet vermoed. Evenmin ziet het hof hierin een impliciete afstand en diende de schuldbemiddelaar ook niet het één of ander voorbehoud te formuleren aangezien de regel net is dat de intresten van rechtswege worden geschorst sedert de beschikking van toelaatbaarheid (artikel 1675/7, §1 Ger.W.)

Daarenboven stelt het hof vast dat die maandelijkse vergoeding (61 in het totaal) voor het behoud, de bewoning en het genot van het onroerend goed (te vergelijken met een huurprijs) en die trouwens door beide partijen wordt aanzien als een boedelschuld, tijdig en correct werd betaald, zodat er van verwijlntresten geen sprake kan zijn (stukken 4 en 5 dossier C.).

Eens die woning echter verkocht werd en niet langer bewoond werd door de schuldenaren, waardoor zij er ook geen genot meer van hadden, viel de bestaansreden (oorzaak) van die maandelijkse vergoeding weg en diende er teruggegrepen te worden naar de aangifte van schuldvordering (met opgave van kapitaal en intresten tot 29 april 2013) weliswaar mits aftrek van de reeds gedane betalingen, maar zonder dat de intresten die vervallen waren na de beschikking van toelaatbaarheid en die door C. in besluiten herleid worden van 12.329,01 euro naar 10.342,46 euro in rekening mochten gebracht worden.

Door de grote samenloop van de schuldeisers waren deze intresten immers vanaf de beschikking van toelaatbaarheid in toepassing van artikel 1675/7, §1 geschorst en mochten deze niet verhaald worden op de verkoopprijs.

Deze dienen dan ook terug te keren naar de rubriekrekening via een storting ervan door C. op die rekening.

Nadien zal een definitieve rangregeling moeten worden opgesteld door de instrumenterende notaris.

BESLISSING

Het arbeidshof,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk.

Bevestigt het vonnis van 14 juni 2019 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, met dien verstande dat de door C. onterecht in rekening gebrachte intresten in de door de notaris opgestelde rangregeling en die aan de rubriekrekening moeten terugbetaald worden 10.342,46 euro bedragen in plaats van 12.329,01 euro.

Bevestigt voor het overige voornoemd vonnis.

Stelt vast dat aan deze procedure geen gerechtskosten verbonden zijn.

Aldus gewezen door:
..., raadsheer,

en uitgesproken door de voorzitter van de achtste kamer van het arbeidshof Antwerpen, afdeling Hasselt, zitting houdend te Hasselt in openbare terechtzitting van 17 januari 2020 met bijstand van ..., griffier.